

Kerstmis

*Wordt het tijd het sentiment te laten spreken,
Alle registers luidkeels aan te breken,
Die bijval geven aan de schone schijn?
Of laat de klank van de midwinterhoorn,
Wat triest en klagend langs het winterland,
Ons niet veel beter 't innerlijke horen?*

*In deze wereld gaan we als verloren,
Omspoeld met weelde en met winstbejag.
Och, als men toch wat meer de stal weer zag,
Tussen het zwarte winterhout verborgen;
Een man, een vrouw, een kind, zo God het hebben wou.
De hoorn blaast maar door, zij zijn in winterkou,
Maar wijs en stil en zonder zelfbeklag.*

*Het wordt weer Kerst, wie kan het nog geloven.
En daarna Oud en Nieuw, zoals vanouds.
Wilt ge het goede doen? Het welt vanzelf naar boven,
En kou verdwijnt, muntgeld wordt louter goud.*

Uit: Willem van der Goes [=W.G. Witkam],
Twentse vingeroefeningen, 1982.